

Πανηγυρίζει η Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως Μουτσιάλης

/ [Ιερές Μονές](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το απόγευμα της Δευτέρας, 5 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό της Δεσποτικής Εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Μουτσιάλης.

Ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων** στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τήν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ φύσιν, μετα-μορ--φωθεῖς, ἀπαστρά-ψαι πάλιν πεποίηκας».

Στό ὅρος Θαβώρ μάς μετέφεραν ἀπόψε οἱ ὕμνοι τῆς ἐορτῆς τῆς θείας Μεταμορφώσεως, γιά νά μάς προετοιμάσουν γιά τό μέγα θαῦμα πού ἔζησαν οἱ πρόκριτοι τῶν μαθη-τῶν τοῦ Κυρίου μας καί ἐορτά-ζουμε καί ἐμεῖς, ἰδιαιτέρως μάλι-στα στήν Ἱερά αὐτή Μονή, πού εἶναι ἀφιερωμένη στήν Μεταμόρ-φω-ση τοῦ Κυρίου μας.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο συνέβη αὐτό τό θαυμαστό γεγονός, αὐτό τό ἀσύλληπτο θαῦ-μα τό ὁποῖο εἶδαν καί ἔζησαν οἱ τρεῖς μαθητές τοῦ Κυρίου μας, ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης; Γιατί εἶδαν τό πρόσωπο τοῦ Διδα-σκά-λου τους νά λάμπει «ὥς ὁ ἥλιος» καί τά ἱμάτιά του νά εἶναι «λευκά ὥς τό φῶς»;

Ὁ ἑ-νας λόγος αὐτῆς τῆς Με-τα-μορ-φώ-σεως τοῦ Ἰη-σοῦ ἦταν νά δείξει στούς μαθητές του ποι-ός πραγμα-τικά ἦταν, γε-γονός πού ὅσο καί ἂν οἱ μαθητές του τό γνώ-ριζαν, γνώ-ρι-ζαν δη-λα-δή ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ἦταν ἀδύ-να-το νά τό συνει-δη-το-ποιή-σουν στήν πλήρη του διά-στα-ση, γιατί ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή φύση του ἀδυνατεῖ νά κατανοήσῃ κάτι γιά τό ὁποῖο δέν ἔχει ἐμ-πειρία καί γνώση, ὅπως δέν ὑπῆρχε καί στήν περίπτωση τοῦ ἐν-αν-θ-ρω-πή-σαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιτρέπει, λοιπόν, στούς μαθητές του νά δοῦν τή λάμψη τοῦ θείου του προσώπου «καθ' ὅσον ἠδύνα-ντο», γιά νά μπορέσουν νά ἀν---τι-μετωπίσουν τό ἐπι-κείμενο Πάθος του καί νά κατανοήσουν τήν Ἀνά-στασή του.

Ὁ δεύτερος λόγος τῆς Μεταμορ-φώ-σεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτός τόν ὁποῖο περιγράφει τό τροπάριο τοῦ Μεγά-λου Ἐσπερινοῦ τῆς Με-τα-μορφώσεως τό ὁποῖο ἀκούσαμε πρό ὀλίγου: «Τήν ἀμαυ-ρω-θεῖ-σαν ἐν Ἀδάμ φύ-σιν» ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνο-γράφος, «με-τα-μορ--φωθεῖς, ἀ-πα---στρά-ψαι πάλιν πε-ποί--ηκας».

Μεταμορφώνεται δη-λαδὴ ὁ Χρι-στός, φέρον-τας τήν ἀνθρώπινη σάρ--κα, γιά νά δείξει στούς μαθητές του καί δι' αὐτῶν σέ ὅλους τούς πιστούς πῶς ἦταν ἡ ἀν-θρώπινη φύση πρὶν ἀ-μαυρωθεῖ ἀπό τήν ἀμαρ-τία, ἀλλά καί πῶς μπορεῖ νά γίνῃ καί πάλι διὰ τῆς ἐν Χριστῷ σω-τηρίας τοῦ ἀνθρώ-που.

Μέσα σ' αὐτές τίς δύο ἐρ-μηνεῖες βρίσκεται ὁ-μως καί τό βαθύτερο νόημα τῆς μεγάλης ἐορτῆς. Καί αὐ-τό εἶναι ἡ θέωση τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Χριστός μέ τό μεταμορφωμένο του πρόσωπο δείχνει καί τό πρό-σωπο τῆς θεό-τητός του ἀλλά καί τό ἀνθρώπινο πρό-σωπο κεκαθαρμένο ἀπό τήν ἁμαρτία, δείχνει στήν πράξη αὐτό πού εἶπε ὁ Θεός, ὅταν ἔπλασε τόν ἄνθρωπο, ὅτι τόν ἔ-πλα-σε «κατ' εἰκόνα καί ὁμοίωσιν» του. Μᾶς δημιούργησε δηλαδή μέ τή δυνατό-τητα νά γί-νου-με σάν καί Ἐκεῖνον, καί μέ τήν ἐνανθρώ-πη-σή του μᾶς ἔδειξε τόν δρόμο τῆς ἀπαλ-λαγῆς ἀπό τήν ἁ-μαρ-τία, στήν ὁποία πε-ριπέσαμε, καί τῆς κα-θάρ-σεως πού ὁδη-γεῖ στήν ὁμοίωσή του.

Καί αὐτός ὁ δρόμος δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν δρόμο πού βάδισαν καί οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, πού βάδισε ὁ ἅγιος Παίσιος, τόν ὁποῖο ἰδιαιτέ-ρως τιμᾷ ἡ Ἱερά αὐτή Ἀδελφότης. Εἶναι ὁ δρόμος τῆς καθάρ-σε-ως ἀπό τήν ἁμαρτία καί τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν-τολῶν τοῦ Θεοῦ. Εἶ-ναι ὁ δρόμος τῆς ἀ-σκή-σεως καί τῆς μυστη-ρια-κῆς ζω-ῆς, ὅπως μᾶς τόν ὑπο-δεικνύει ἡ Ἐκ-κλη-σία μας, μέ τή νη-στεία, μέ τόν προσω-πικό μας ἀγώ--να καί μέ τή λει-τουρ-γι-κή ζωή. Εἶναι ὁ δρό-μος τῆς προ-σευχῆς τῆς διαρ-κοῦς καί νοε-ρᾶς πού βοηθᾷ τόν νοῦ μας νά συγκε-ντρω-θεῖ στόν Θεό, νά ἀπαλ-λα-γεῖ ἀπό τίς φροντίδες καί τίς μέρι-μνες τοῦ κό-σμου καί νά καθαρ-θεῖ ἀπό τούς ἐφάμαρ-τους λογισμούς.

Καί ὅταν φθάσει ὁ ἄν-θρωπος στό ἐπίπεδο αὐ-τό, ὅταν μεταμορ-φω-θεῖ πνευματικά, τότε ἀξιώ-νεται νά λάμ-ψει καί τό δικό του πρό-σω-πο ἀπό τό φῶς τῆς θεί-ας Χάρι-τος, ὅπως ἔλαμ-ψε καί τό πρόσωπο τοῦ Χρι-στοῦ στό ὅρος Θαβώρ. Τότε ἀξιῶνεται νά ζή-σει ἀπό αὐτή τή ζωή αὐ-τό πού περιγράφει ὁ ἱε-ρός ὑμνογράφος: τήν ἀποκατάσταση τοῦ ἄρ-χικοῦ κάλλους τῆς ἀν-θρω-πίνης φύσεως, τήν ἀποκατάσταση τοῦ ἀν-θρώ-που στήν πρό τῆς πτώ-σεως τῶν πρωτο-πλά--στων καί τῆς ἐξώ-σεώς τους ἀπό τόν Πα-ρά-δεισο, καί τή συνάν-τη-σή του μέ τόν Θεό.

Ἀσφαλῶς, δέν εἶναι εὐκόλο γιά ὅλους μας νά φθάσουμε στήν κατά-στα-ση αὐτή πού ἔφθασαν οἱ ἅγιοι. Ὅμως αὐτό δέν θά πρέπει νά μᾶς ἀποθαρρύνει καί νά μᾶς ἀπογοη-τεύει. Γνω-ρί-ζοντας τή μεγάλη τιμή πού μᾶς κάνει ὁ Θεός, δί-δο-ντας μας αὐτή τή δυ-νατότητα πού παρου-σιά--ζει σήμερα ἐνώπιόν μας ὁ Χρι-στός μέ τήν Μεταμόρφωσή του στό ὅρος Θαβώρ, θά πρέπει νά προσπα-θοῦμε διαρκῶς νά ἀνέλ-θου-με καί ἐμεῖς στό δικό μας Θα-βώρ, ἔχον-τας πάντοτε ὑπόψη μας ὅτι τό τέλος αὐτῆς τῆς διαδρομῆς δέν ἐξαρτᾷ-ται μόνο ἀπό ἐμᾶς ἀλλά κυρίως ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού τήν προσφέ-ρει σέ ὅσους ἀγωνίζον-ται καί τήν ζη-τοῦν ἐπίμονα καί εἰλικρινά.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

© Kosmas Karagiannis IMBNK